

PRENUMERATA

Kurjera Warszawskiego wraz z dodatkiem porannym:
W Warszawie: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75.
 Za odnośzenie do domu dopłaca się miesięcznie kop. 5.
Na prowincji i w Cesarstwie: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1.
Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 50.
 Numer pojedynczy bez dodatku kop. 5; dodatek poranny kop. 3.

KURJER WARSZAWSKI.

wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta zrana, a nadto wychodzi stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

ROK SIEDMDZIESIĄTY PIERWSZY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor *Kurjera Warszawskiego* codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej po południu.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsca pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz kop. 20.
Nekrologja: za wiersz 15 kop.
Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petiowy albo jego miejsce, pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.
Małe ogłoszenia za jeden wiersz po 2 kop., każdy raz; ogłoszenie minimum 20 kop.
Nadstane: za jeden wiersz garmontowy rs. 1.
 Ogłoszenia do *Kurjera* przyjmuje także Biuro Rajchmana i Frenclera, ulica Senatorska.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji nr. 268. — Telefon Administr. 517.

— W kościołach: św. Józefa Oblubieńca (po-karmeli-ckim) i św. Jacka (po-dominikańskim) jutro odprawiane będzie w dalszym ciągu całotygodniowe nabożeństwo odpustowe ku uczczeniu uroczystości N. Panny Marji Różańcowej.
 — W dniu jutrzejszym, o godzinie 10-ej zrana, w kaplicy Matki Bożkiej Częstochowskiej w kościele św. Du-cha (po-paulińskim) odprawiona zostanie ku Jej czci uroczysta wotywa.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Fale morza i miłości bywają kapryśne i zmienne. Płynące po nich nawy wzbijają się na wzdętem łonie w górę, aby za chwilę zepchnąć się w tem głębszą przepaść. Takie kołysanie się pomiędzy ostatecznościami bywa cechą położenia politycznych w epokach niejasnych i niegotowych, jak nasza.
 Przed kilkoma tygodniami wszystko na zachodzie zdawało się przyspieszać kataklizm europejski; w chwili, gdy powszechnie zatrwożenie potęgowało się nieomal do gorączki nerwowej, przyszedł w drugiej połowie września szereg wypadków, który nie tylko gorączkę uśmierzył, ale nadał umysłom jakąś dozę fantazji i pewności siebie, która na parę miesięcy zimowej, organicznej pracy wystarczy. Prawda, że „wypadkami” były tu wyłącznie mowy i toasty, ale przy końcu XIX-go wieku puhar perlistego szampa w dłoni monarchy lub męża stanu grywa często rolę—decydującą dla polityki.
 Zaczął się ten cały nawrót od mowy programowej Freycineta w Vendevre, rozwinął w przemówieniach Carnota a zadokumentował ustami „klasycznego świadka” w mowie, wygłoszonej przez ministra Ribota na grobie równie walecznego wodza, jak zdolnego organizatora, przygotowującego odrodzenie armji, generała Faidherbe. Wiadomo, że wszystkie te glosy oparły się na „kierującym motywie” dokonanego przez umiarkowaniem odrodzenia wewnętrznego i międzynarodowego Francji, które jednało jej drogocenne przymierza i położyło kres gniołacemu, ubezwładniającemu odosobnieniu.

Ale wyższą sprawie pokoju od tamtych glosów, w których siła realna luzowała się z patosem, przysługę oddał kanclerz niemiecki, jen. Caprivi, który w dwóch przemówieniach swoich w Osnabrück kontrasygnował to wszystko, co we Francji zwiastowali Freycinet, Constans, Carnot i Ribot. Nie poprzestał on na negacji, nie zadowolził się zapewnieniem, iż żaden z monarchów europejskich, a najmniej cesarz Wilhelm, nie pożąda wojny, że na widnokręgu europejskim chmur nawet teleskopem nie dojrzy; poszedł znacznie dalej, posunął się bowiem aż do nieszczerzego zapewnienia, że ostatnie wypadki, które doprowadziły do „pewnych zbliżeń się”, nie obudziły w Niemczech żadnych obaw i żadnego nieukontentowania, były bowiem „utrwaleniem tylko stosunków już istniejących, a może i przywróceniem równowagi europejskiej, która istniała przedtem.”

Ten ustęp mowy osnabrückkiej kanclerza Capriviego, wygłoszonej w owej sali historycznej tamtejszego ratusza, w której zawarto pokój westfalski, kładący kres trzydziestoletniej wojnie, sprawił w Niemczech wrażenie ujemne. Upatrzono w nim brak godności, jakiś ślad usposobień fatalistycznych, przyznanie nareszcie, że sytuacja, wytworzyła po r. 1870-go, sytuacja, której cechą znamienneą była hegemonja Niemiec w Europie, a upokarzające odosobnienie Francji, ustąpiła miejsca „nowej sytuacji”, opartej na przywróceniu równowagi europejskiej, zwicznijętej przez wojnę prusko-francuzką.

To zwicznijęcie równowagi było przez lat dwadzieścia siłą Niemiec. Kanclerz Caprivi nie tylko że pozwolił na jej przywrócenie, ale zdaje się wskazywać na nią, jako na fakt pokojowy i pocieszający. O ile opinja publiczna w Niemczech uczuła się dotkniętą i zaniepokojoną przemówieniem kanclerza Capriviego w Osnabrück, o tyle prawie można być pewnym, że w Warcynie zacierało sobie z radości dłonie wobec przyznanej dobrowolnie porażki dyplomacji niemieckiej w „nowej erze”.

Mniejsza jednak o to, czy w Niemczech cieszą się albo smućą: chodziło nam o stwierdzenie pokojowe-

go na teraz zwrotu sytuacji politycznej, którego nie osłabi nawet zaniechanie subkrypcji na nową pożyczkę ruską w Berlinie. *Nord* miał rację, utrzymując, że w historii współczesnej niełatwo wskazać tydzień, w którym pojawiłoby się tyle znamion pokojowych na widnokręgu. Tylko, że na tej planecie naszej wszystko marnością jest i chimera; przed dwoma tygodniami trzęsły się giełdy polityczne i finansowe febrą najczarniejszych przewidywań; po dwóch tygodniach rekonwalescencja wydaje się zupełną. Wszystko się kręci wokół na tej zaczarowanej kuli ziemskiej!

Ugodowa podróż cesarza Franciszka Józefa do Czech nie odniosła na razie upragnionego celu politycznego. Mimo wielokrotnych napomknień cesarza o potrzebie zgody i pokoju wewnętrznego pomiędzy obiema pasującymi się o przewagę narodowościami, gotowość do zgody objawiła się na początku—jeszcze brutalniejszymi szykanami, jeszcze jaskrawszymi insynuacjami! *Politik* zamieszcza nawet szereg faktów znieważenia Czechów w Reichenbergu, usiłujących obecnością swoją na ulicach tej niemieckiej metropolji przypomnieć monarsze i światu, że Reichenberg, aczkolwiek zmieniał, leży w Czechach.

Wśród tej zaostrzonej sytuacji może w porę pojawił się w dziennikach wiedeńskich projekt, proponujący wznowienie rokowań ugodowych na nowych zupełnie podstawach, a to w ten sposób, aby każde z czterech stronnictw, w grę wchodzących: niemcy, staroczesi, młodoczesi i szlachta, wybrało po dwóch delegatów do wspólnej komisji, któraby zaważyła w charakterze rozjemców i arbitrow ośmiu członków koła galicyjskiego, zajmującego w tej sprawie stanowisko neutralne, równie życzliwe dla obu stron, ścisłe państwowe. Obrady tej komisji wydałyby może elaborat, prościej wiodący do celu, od znanego protokołu konferencji wiedeńskiej, odepchniętego z odrazą przez młodoczechów.

W księgę pamiątkową, przeznaczoną do wpisania nazwisk osób, odwiedzających grobowiec Wiktora Emanuela w Panteonie rzymskim, wpisało trzech

Styl zakopański.

III.

Na innem miejscu pisałem z powodu szkoły zakopańskiej: „W całej tej szkole niema ani jednego wyższego nauczyciela polaka, a przy sumiennem i wzorowem nauczaniu nauczycieli-cudzoziemców trudno od nich wymagać upodobania w naszych formach artystycznych i iniejątywy w ich rozpowszechnianiu.” P. Meyet, przeciwnie, znajduje, że stosunki szkolne pod względem narodowościowym są zadawalniające, ponieważ jest w niej tylko trzech nauczycieli niemców.

Rzeczywiście, w moich słowach tkwi pewna przesada.

Sądząc po cudzoziemskich nazwiskach nauczycieli, słysząc, że członkowie „ciała nauczycielskiego” porozumiewają się pomiędzy sobą jedynie w języku niemieckim i że w rozmowie ze mną używają albo niemieccyzny, albo też gwary „Precliczków”, zalewających niegdys Galicję, brałem wszystkich tych panów za niemców. Dziś z przyjemnością stwierdzam, iż na siedmiu znanych mi nauczycieli wyższych dwóch mówi po polsku dobrze i pochodzi podobno z ludności miejscowej. Jeżeli w szkole znajdują się oprócz tego *werkmistrze*, wybierani nawet z pomiędzy byłych szkoły uczniów górali, to jest to niższa kategoria nauczycielska, niemająca samodzielnego w szkole stanowiska i o której nie wspomniałem.

Otóż, jakkolwiek wolałbym, żeby ludzie, których się w Zakopanem wita, mówiąc:—Dzień dobry!—odpowiadali mniej więcej w podobny sposób, zamiast, jak się to zdarza:—*Hab' die Ehvel*—lub:—*Mor-*

gen!—nie myślę jednak wdawać się tu w jakieś ściśle i wyczerpujące z niemcami rachunki.

Sądzę, że wszyscy zaczynamy mieć aż nadto tego wzajemnego szczucia się, które w stosunku do zakopańskich nauczycieli byłoby tem niesłuszniejsze, iż przyszedł tu oni wezwani na ratunek przez nas samych i że to, co robili, robili jak mogli i umieli najlepiej i najsumienniej.

Jeżeli więc poruszam tu kwestję ich niemieckości, to jedynie ze względu na pedagogiczne skutki ich narodowego pochodzenia i źródło systemu nauczania, przyjętego w szkole.

Dla badającego szkołę sposób uczenia przedstawia równy interes, jak i ostateczny wynik stosowania tego sposobu. Po za wyjątkowemi indywidualnościami szkoła wyciska swoje niezatarte piętno tak na kierunku późniejszej działalności swoich uczniów, na charakterze ich robót, jak i na samym ich umyśle, uważanym, jako narzędzie myślenia i działania.

P. Meyet, którego ani na chwilę nie opuszcza uwielbienie dla p. Neuzila, tak pisze o tej ważnej kwestji: „Nadzwyczaj uzdolniony i zamiłowany w swym zawodzie, traktował go od samego początku umiejętnie i sumiennie. Nauczanie rozpoczął za pomocą *okazywania elementów snycerstwa na drzewie in natura.*” (!)

Co to jest „okazywać elementy snycerstwa na drzewie *in natura*?”

Drzewo in natura jest to drzewo, stojące w lesie lub w polu bez względu na to, czy to będzie jodła, smerek, dąb, buk lub jawór, w jaki więc sposób p. Neuzil okazywał na takim drzewie elementy snycerstwa, tego nie zdoła pojąć ten, kto nie jest wtajemniczony w arkany gwary, używanej w szkole, z której ten frazes widocznie pochodzi, jeżeli nie jest

dosłownem tłumaczeniem z niemieckiego języka w którym drzewo ma dwie nazwy: *Holz* i *Baum*.

P. Meyet nie tłumaczy się z tego bliżej i jaśniej, mówi tylko, że „wzory do tego (drzewa *in natura*) p. Neuzil sam wykonywać musiał, następnie zaś przeszedł do modelowania według modeli, również przez siebie przygotowanych, a to z powodu braku środków i narzędzi naukowych, które później dopiero nadeszły.” Tyle mówi p. Meyet o systemie nauczania, przyjętem w zakopańskiej szkole i znajduje, że: „sposób ten chlubnie świadczy o metodycznym umyśle kierownika i dlatego też rezultat zastosowania tego sposobu nauczania okazał się znakomitym nawet u uczniów najmniej wykształconych. Z wychowawców szkoły, *kształconych dotychczas mechanicznie, p. Neuzil zaczął wyrabiać artystów lub uzdolnionych rękodzielników* i od razu postawił szkołę tak, że już w pierwszym roku swego istnienia zaliczono ją do najlepszych w Przedlitawji.”

Wszystko to jest poparte świadectwem p. W. F. Esnera, który nie ustępuje p. Meyetowi w uwielbieniu dla zakopańskiej szkoły i jej dyrekcji.

Jeżeli p. Meyet rozumie przytoczony wyżej frazes o *drzewie in natura*, w takim razie posiada klucze do znajomości celów i systemu nauczania szkoły zakopańskiej, miarę do ocenienia jej wartości, której nie posiadają jego czytelnicy. Pozostaje więc im dla poznania i ocenienia szkoły, zamiast czytać sprawozdania p. Esnera, zamiast wypytywać dyrektora lub nauczycieli, w jaki sposób kształcą uczniów *na drzewie in natura*, pójść poprostu do szkoły, oglądać roboty uczniów, widzieć ich przy pracy w szkole i po za szkołą, poznać materiał naukowy, jaki szkoła im daje i zbadać, w jaki sposób on się przez nich przyswaja i na tych danych oprzeć swój sąd o „elementach snycerstwa” i ich wpływie na wykształcenie górali. Jest to tem konieczniejszem, iż teoretyczna

młodych pielgrzymów francuskich okrzyk, „*Vive le Pape!*”, który na tem miejscu uważanym być musiał za prowokacyjne zniesławienie pojęcia, które tenże król dla narodu włoskiego wyobraża. Jeden z trzech niewczesnych prowokatorów dopisał do wyrazu „*Pape*” literę *R*, będącą inicjałem tytułu *Roi*. Wiadomy jest nieszczęsny wynik tej płochy manifestacji, nie liczącej się z uczuciami narodu.

Jednomyślny okrzyk zgromy, jaki rozległ się od Messyny do Turynu na półwyspie apenińskim, utrudni niezmiernie położenie Ojca św. w wiecznym mieście, położy zaś przedewszystkiem kres pielgrzymkom i różnym innym formom bezpośredniego porozumiewania się pomiędzy głową kościoła a wiernymi. Uchwaliły mitingów, żądające zawieszenia ustawy o rękojmności bezpieczeństwa stolicy apostołskiej i zniesienia artykułu konstytucji włoskiej, orzekającego, że religja katolicka jest panującą we Włoszech, maluje dosadnie grozę położenia.

Br. Z.

Kolej podmorska.

W nrze 261-ym naszego pisma podaliśmy krótką wzmiankę, zaczerpniętą z pierwszego źródła, o projekcie kolei podmorskiej między stolicą Turcji, Konstantynopolem, a przedmieściem Pera. Obecnie dzielimy się z czytelnikami historją tego z wielu względów interesującego przedsięwzięcia.

Trzy lata dobiega, jak pod protektorem ambasadora rzeczypospolitej francuskiej w Konstantynopolu, hr. de Montebello, oraz właściciela kopalni i słynnych zakładów fabrycznych w Creusot (we Francji), p. Schnaidera, zawiązało się towarzystwo kapitalistów francuskich, mające na celu wyjednanie u sultana jedynej w swoim rodzaju koncesji. Chodziło tu bowiem ni mniej ni więcej, jak o połączenie dwóch brzegów Bosforu przy pomocy podmorskiej kolei.

Mówimy „kolei”, jakkolwiek jest to tylko określenie przybliżone, wagony bowiem, mające służyć do przewozu pasażerów i towarów z brzegu azjatyckiego na europejski i odwrotnie, będą poruszane nie za pomocą pary lub innych, powszechnie znanych w kolejniectwie motorów, lecz przy zastosowaniu t. zw. liny bez końca.

Otrzymałszy bez trudności pozwolenie sultana na przeprowadzenie studjów przygotowawczych, inicjatorowie śmiałego projektu niezwłocznie zabrali się do dzieła.

W skład powołanego na wstępie Towarzystwa weszli: inżynierowie Préalut i Guillot, pp. Magnifot, Henryk Bertrand Lysen i wielu innych.

Studja, a następnie i same projekty komunikacji podmorskiej, uskutečnił jeden z członków założycieli Towarzystwa, p. Préalut.

Podajemy tu w krótkości, na czem mianowicie polega oryginalność jego pomysłu.

Ponieważ poziom obu brzegów Bosforu jest prawie jednakowy, przeto p. Préalut zaprojektował naprzód most żelazny, konstrukcją zbliżony nieco do mostu kolonńskiego, z tą wszakże różnicą, iż główne jego arkady miały być ruchome, otwierające się tylko w razie potrzeby dla przepuszczenia wielkiego rozmiaru statków.

Projekt ten, jako dzieło sztuki inżynierskiej, podobał się sultanowi, nie uzyskał jednakże zatwierdzenia, ze względu, iż władca Turcji z zasady odrzucał wszelką myśl wybudowania jakiegokolwiek mostu między obu częściami jego stolicy i monarchji.

Wtedy dopiero, wobec stanowczej odmowy sultana, zdecydowano się na zaprojektowanie kolei podmorskiej.

Oto ogólne zarysy projektu.

Na dnie cieśniny ma stanąć szereg niezwykle grubości filarów żelaznych, na których spocznie obrzymia rura z tego samego materiału, mająca stanowić rodzaj tunelu sklepionego. Rura ta wrzynać się będzie w grunt stały obu przeciwległych brzegów, na których urządzone zostaną odpowiednie stacje i windy.

W środku tak oryginalnie pomyslanego tunelu ułożone zostaną dwie pary szyn, po których poruszać się będą wagony ciągnięte bądź w jednym, bądź w drugim kierunku przez t. zw. linę bez końca.

Co do wagonów, te przypominać będą system *Decauville*, jaki oglądano na wystawie paryskiej w r. 1889-ym. Mówiąc technicznie, będzie to kolejka wązko-torowa.

Tym razem projekt uzyskał zatwierdzenie sultana, i, o ile wnieść można z obecnego przebiegu sprawy, roboty na gruncie zaraz w początkach r. p., a najpóźniej w m. marcu zostaną rozpoczęte.

Nawiasem mówiąc, roboty te mogłyby już być oddawna ukończone, gdyby nie pewne przeszkody ze strony b. ministerjum tureckiego, jawnie przychylnego niemcom i które długi czas nie dopuszczało do tego, aby przedsięwzięcie, o którym mowa, dostało się w ręce francuzkie. Zwłoka ta naraziła Towarzystwo na znaczne straty. Sultana, zobowiązany moralnie względem p. Préaluta, lubo nie odmawiał stanowczo zatwierdzenia, jednakże odkładał z dnia na dzień podpisanie koncesji tak długo, iż inicjatorowie projektu wyłożyli już około 1 milj. fr., nie mając w zamian za to nic, prócz obietnicy.

Z chwila jednak ustąpienia z widowni politycznej ministerjum Kiamila paszy rzeczy wzięły obrót pomyslniejszy i obecnie Towarzystwo znajduje się już w posiadaniu oddawna i niecierpliwie oczekiwanego koncesji.

Jak dalece sfery zainteresowane we Francji przekonane są o świetnym powodzeniu przedsięwzięcia, świadczyć może ta okoliczność, iż w kilkanaście dni po uzyskaniu podpisu sultana zawiązało się Towarzystwo eksploatacyjne, a do obecnej pory wszystkie akcje zostały już rozchwyte.

Wydatki na budowę tunelu i kolei wynosić będą od 8 do 9-ciu milj. franków.

Rada Towarzystwa, przez wyszczególnionych już przez nas członków-założycieli, składać się nadto będzie z margrabiego de Rolie i p. Magnin.

Wiceprezesem obrany został p. de Magnifot.

S. S.

Ogród—muzeum.

O ile z łatwością dopuszczana bywa publiczność do rezydencji oficjalnych królowej angielskiej, o tyle trudnym, prawie niemożliwym jest zwiedzenie Osbornu, owego zakątka wyspy Wight, w którym monarchini, panująca nad siódmą częścią globu naszego, prywatnie, rodzinne niemal założyła muzeum.

Tu dopiero naprawdę jest u siebie. Wszędzie liczyć się musi z określającą jej władzę prawami, nie mając możności usunąć jednego bodaj drzewa z parków, zamki jej otaczających, bez zezwolenia komisarza rządowego. W Osborne jedyne, gdzie własną szkatułą opłaciła kilka akrów ziemi dokoła rezydencji, królowa nie podlega żadnej kontroli i przyjąć może nawet ogrodnika, któryby nie zależał od zmian ministerjów.

A ciekawy to pod wieloma względami ten park w Osborne. W pobliżu zaraz głównego wejścia wznosi się niewielki dom drewniany, zbudowany w r. 1857-ym własnoręcznie przez księżkę: Walji i Edyburga.

Ojciec ich, ks. Albert, staranny we wszystkim i sumienny, dopilnował budowy tej, to też po 34-ach latach dom stoi bez śladu zniszczenia na sobie.

Mieszczą się w nim zabawki dziecięce rodziny królewskiej. Każde z dzieci królowej posiadało wózek, taczki, łopatę i grabie. Wózek większych rozmiarów służył samej królowej; liczne potomstwo obwoziło ją w nim po ogrodzie. Wszystkie te miniaturowe ekwipaże zaopatrzone są w monogramy właścicieli swoich. Wyjątek stanowią tylko wózki o drewnianych ramakach: ks. Albany i księżnej Beatriczy, którzy w epoce tej zamłodzi byli na monogramy.

Księżka Edyburgska zwłaszcza posiadała najrozmaitsze zdolności; ze starszym bratem, księciem Walji, zajmował się robotą ciesielską, z młodszym, księciem Connaught, zabawiał się murarstwem. Drobną forteca, jaką do wspólni zbudowali w parku osbornskim, trzyma się do tej pory w najlepszym stanie.

Wykonana jest z kamieni i cegły, także pod nadzorem ks. Alberta, a zdobywana była nie raz i nie dwa. Księżka Walji, mając pod rozkazami swojemi pięć siostr i najmłodszego z braci, często przypuszczała ataki do fortu, broniłonego przez księżkę: Edyburga i Connaught. Zawsze niemal zwyciężał następca tronu, zdobywając parapety, kazamaty wszakże, w których chronili się ostatecznie atakowani, nigdy mu się wziąć nie udało.

Dziś na murach tej samej twierdzy prowadzi boje dzieci księżnych: Albany i Beatriczy.

Park osbornski zaopieczony jest nadto drzewami pamiatkowemi.

W dzień ślubu najstarszej córki swojej królowa Wikto-

najjaśniejsze nawet określenie celu nauki i najwłaściwszych na pozór środków dopięcia tego celu jest często w zupełnej sprzeczności z praktycznym ich zastosowaniem.

Niemcy lubią wydobywać ze zjawisk i rzeczy *elementy*, elementy wszystkiego: formy i treści, które czasem są tak dalekie od tego, co w danym zjawisku lub rzeczy spostrzega umysł innej rasy, że prosto niepodobna się zrozumieć. Nadzwyczaj mała zdolność obserwacyjna, brak krytycznego zmysłu, przy niezwyklej skłonności do tworzenia pojęć ogólnych, do układania metod i systemów wyrozumowanych, prowadzi umysł niemiecki do stawiania szematycznych klasek, w które rzeczy i zjawiska wtłaczają się nie ze względu na swoje rzeczywiste, indywidualne cechy, tylko na te *elementy* cech, które na drodze oderwanego rozumowania, z zamkniętymi oczami odkrywają się przy profesorskim biurku.

Tak też jest i z niemiecką pedagogją.

Nasza literatura pedagogiczna, dotycząca nauki rysunku i malarstwa, składa się dotychczas z jednego podręcznika, przełożonego z niemieckiego za staraniem *Przeglądu pedagogicznego*, na którego szpalach praca ta była drukowana, zanim wyszła w osobnej odbitce, jest to: *Metoda nauki rysunku* T. Flinecera, inspektora szkół w Lipsku, gdzie metoda ta jest powszechnie zastosowana, a w całych Niemczech ma licznych zwolenników.

Książka ta, opatrzona w tłumaczeniu dopiskiem p. Gersona, z jednej strony wymownie wskazuje, jak dalece uznawany teoretycznie cel nauki bywa w niezgodzie ze środkami, które mają do niego prowadzić, z drugiej strony jest typowym okazem wszystkich dziwactw, potworności, poprostu nonsensów, do jakich na drodze do stworzenia zamkniętego, zakończony systemu dochodzi umysł niemiecki. Tu już żadnych „fragmentów”; wszystkie luki metody najstarszej zatkane „strzępami szlafroka

niemieckiego profesora”, o których mówi Heine, strzępami tak poważnymi, tak uciążliwymi, iż nie można się dziwić nawet, że załpowały pedagogom, którzy tę książkę naszej literaturze przyswoili. Zbyt daleko odszedłym od głównej treści mego artykułu, gdybym chciał tutaj całego Flinecera krytykować, biorę z niego to tylko, co dla ogólnego scharakteryzowania niemieckiej pedagogji jest potrzebne i co przedstawia pewne analogje z metodą szkoły polskiej, a tem samem może służyć do jej objaśnienia.

P. Flinecer powiada na wstępie bardzo słusznie, że nauka rysunków powinna dążyć do tego, żeby uczeń przedewszystkiem pojmował jasno to, co ma rysować; żeby robota nie była mechanicznym kopjowaniem wzoru, tylko świadomym odtwarzaniem doskonałego rozumianego kształtu. Na tych jednak zasadach, do których można dojść na drodze rozumowania, kończy się niestety sensowna część książki p. Flinecera. Z chwila, w której występuje do czynu sama metoda nauki rysunku, występuje też na wierzch czysto niemiecki brak krytycyzmu, niezdolność widzenia rzeczywistych związków i analogij między rzeczami, a zarazem unosi p. Flinecera niepowstrzymana skłonność do zamieniania kształtów rzeczywistego świata na oderwane, o ile się tylko w tym wypadku da, pojęcia, zamieniania tych pojęć w szematy i ułożenia ich, jak w skrzynce, w głowie ucznia w ścisłym, systematycznym, z góry przewidzianym porządku.

Chodzi tu o to, żeby obserwacja przedmiotów prowadziła umysł ucznia do wynalezienia w nich kształtów geometrycznych, szematów, które są podług niego *elementami* kształtu. Jeżeli widzisz kure, to masz ją pojmować jako *trójkąt*, podobnie głowę lisa lub liść klonu—tak kaže p. Flinecer! W innych przedmiotach, oczywiście można dopatrywać się innych figur geometrycznych, trójkąt jednak jest za-

sadniczym, podstawowym kształtem ułatwiającym pojęcie wszechświata. Słowem, chodzi w tem kształceniu o wbić w umysł ucznia jakichś ogólnych kształtów oderwanych od rzeczy lub związanych z niemi tylko bardzo odległymi lub z trudnością naciąganymi analogjami. Metoda to, ułożona na to, żeby zabić do szczytu, o ile ją uczeń posiada, zdolność obserwacyjną i zastąpić ją rusztowaniem geometrycznych linii i punktów, według swego twórcy, a zapewne i według tych, którzy *wzbogacili* nią naszą literaturę, ma utrzymywać umysł ucznia w ciągłej czujności, w nieustannym naprężeniu dla pojęcia istoty, elementu kształtów, ukrytych w rzeczach konkretnych. Dla osiągnięcia tego celu metoda p. Flinecera posługuje się środkami naprawdę cudownymi.

Tak np. dla wytłumaczenia uczniowi, czem się różni linja spiralna od ślimakowej, mówi: (proszę się nie śmiać!) „Wystaw sobie chrabaszczą, postępującą po świdze wiatraka, od środka do jego końca w czasie ruchu i przypuść, że postępuje z prędkością jednostajną. Jaką postać będzie miała linja, którą ciało tego chrabaszczki zakreśli w powietrzu?”

— Odpowiedź: Postać linji spiralnej.

— Pytanie: Jaka linja powstanie, jeśli chrabaszcz będzie postępował biegiem przyspieszonym?”

— Odpowiedź: Linja ślimakowa.

I to pisze nauczyciel rysunków, który przecie powinien coś wiedzieć o tem, co można, a czego nie można widzieć, i że to, czego nie można widzieć, nie może być przedstawionem w sztuce, opartej na wzroku i nie może być wyobrażonem.

Tylko niemiec, dla którego chrabaszcz i wiatrak istnieją nie jako konkretne przedmioty, ale jako oderwane pojęcia, może podobny nonsens napisać i to dla objaśnienia czegoś niewiadomego!

(D. c. n.)

St. Witkiewicz.

być rewizję i obejrzeć przeznaczone na wywóz partje z udziałem rzeczoznawców i w obecności urzędników celnych. Co do powyższego punktu do komór celnych w Odessie, Mikołajewie, Sewastopolu, Taganrogu, Rostowie, Noworosyjsku, Petersburgu, Rewlu, Pernowie, Rydze i Libawie rozesłane będą szczegółowe instrukcje. Zebrane na tej drodze kolekcje prób, w związku z odbywającym się obecnie badaniem gatunków produkowanej w Rosji pszenicy, posłużą jako dalszy materiał do opracowania klasyfikacji gatunków zboża ruskiego, której główne zasady ustanowione zostały przez specjalnie ku temu wyznaczony komitet, oraz znanego w tym kierunku specjalistę inspektora r. st. Kozłowskiego, delegowanego w danej chwili do portów oraz miejscowości, położonych na pograniczu zachodnim."

Pomnik Garibaldi.

Onegdaj nastąpiło w Nizy długo oczekiwane i kilkakrotnie odkładane odsłonięcie pomnika dla Garibaldi.

Z Włoch przybyło wielu deputowanych i przedstawicieli związków politycznych z zięciem czczonego, generałem Canzio, na czele. Rząd francuzki reprezentował minister finansów, Rouvier, który przerywając słydcze miodowych miesięcy z poślubioną świeżo panią Pommereul-Guyet, pośpieszył dla wygłoszenia sensacyjnej mowy.

Rozpoczął uroczystość mer miejscowy; po nim przemawiali deputowani: Raiberti i Borriglione, dziękując Garibaldiemu za oddaną Francji w r. 1870-ym przysługę i witając w tym czynie jego symbol braterstwa ludów. Generał Canzio przyniósł podziękę rodziny Garibaldi, poczem wszedł na pole ekspertyzacji politycznych. Wspólni nieprzyjaciele—mówił—usiłowali się podejrzenia i niesnaski pomiędzy Francją i Włochami. Podejrzenia odepchnąć należy w interesie wielkości Francji i jej przeznaczenia wśród cywilizowanych ludów. Odsłonięcie pomnika daje pożądaną sposobność do uroczystego stwierdzenia jedności w poglądach i uczuciach obu spokrewnionych narodów, przeznaczonych na to, aby idąc wspólną drogą, osiągnęli cel wspólny.

Deputowany francuzki, Artur Ranc, przemówił imieniem oczystej prasy. Zaprzeczył on insynucjom, jakoby Francja republikańska skłonna była do przywrócenia władzy świeckiej Papieża. Wojna Włoch z Francją byłaby zbrodnią wobec cywilizacji, wolności i niezawisłości Europy.

Potem zabrał głos minister Rouvier. Święto dzisiejsze—wykładał on w długiej i gorącej przemowie—zbliża ku sobie w uczuciu wdzięczności i podziwu synów obu nierozdzielnych wężami pokrewieństwa szczepowego spojonych narodów. Cała Francja podziela te uczucia: nie zdoła ona zapomnieć usługi, jaką jej Garibaldi w ponurych dniach pogromu przyniósł usiłował. Następnie wskazał Rouvier na dwa wiekopomne owoce trudów Garibaldi: zjednoczenie Włoch i podniesienie Rzymu do zaszczytnej stopnia ich stolicy.

Garibaldi nie wymarzyłby sobie sam piękniejszej apoteozy swojej usługi, jak widok tego wielkiego demokratycznego państwa, wyposażonego w potężną armję, które rozwija się w porządku, swobodzie i pokoju, tej rzecyzpolitej, której trwałość, mądrość i siła budzą w Europie uznanie i sympatję.

Wśród okrzyków: „Niech żyje Rzeczypospolita! Niech żyje Francja! Niech żyją Włochy!” skończył się we wzorowym porządku obchód. X.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”.

Petersburg 6-go października. (Tel. Aj. półn.)—Grażdanin donosi, iż wniesiona do rady państwa nowa ustawa, dotycząca praw komisji wódczanych, uzupełniona została obecnie przez dodanie przepisu, na mocy którego wzmiarkowane komisje mają prawo nieczczwalania na otwieranie sklepów ze sprzedażą detaliczną spirytualjów w tych miejscowościach, gdzie ludności wydana została przynajmniej w polowie pożyczka na zasiewy, oraz przewidywanem jest wyznaczenie dalszych zapomóg na wyżywienie do przyszłej wiosny.

Petersburg 6-go października. (Tel. Aj. p.)—Ofiary dla ludności, dotkniętej klęską nieurodzaju, nadsyłane są ze wszystkich stron. Pomiędzy innymi, oficerowie wielu pułków gwardji postanowili nie pić podczas swych uroczystości wina szampańskiego, zaoszczędzone zaś pieniądze przeznaczyć na wzmiarkowany cel dobroczynny. Tutejszy klub kupiecki ofiarował dla cierpiących głód rs. 3,000. Godnem naśladowania jest postanowienie jednego

z miejscowych kupców, który, zamiast urządzenia uczy weselnej dla swej córki, przeznaczył odpowiednią sumę dla ludności, dotkniętej klęską nieurodzaju.

† KRÓL KAROL WIRTEMBERSKI

Sztuttgart 6-go października. (Tel. pr. K. W.)—Król Karol I-szy zmarł dzisiaj rano.

Król Karol I-szy wirtemberski, który w dniu dzisiejszym wśród strasznych cierpień, wywołanych chorobą pęcherza, zakończył życie, należał do najstarszych monarchów w Europie.

Urodzony d. 6-go marca 1823-go r. w Sztutgarcie, jako jedyny syn króla Wilhelma I-go (1781—1864) z trzeciego małżeństwa tegoż z królową Pauliną księżniczką wirtemberską, odbył studja w Berlinie i Tybindze. W d. 25-ym czerwca 1864-go r. odziedziczył po ojcu rządy.

Sprawując je w duchu ojcowskim, był przeciwnikiem Prus i w r. 1866-ym wraz z Saksonją i Bawarią walczył przeciw nim. Wkrótce potem, gdy zjednoczenie Niemiec z dziedziny mglistego ideału obiecowało przyoblec się w szatę rzeczywistości, król Karol porzucił politykę separatyzmu południowo-niemieckiego i w r. 1870-ym wysłał swe bataljony obok pruskich przeciw Francji. Do głosów Alberta saskiego i Ludwika bawarskiego, obwołujących nowe cesarstwo niemieckie w Wersalu, przyłączył się z zapalem prawdziwego patrioty i król Karol.

W d. 13-ym lipca 1846-go r. poślubił zmarłą Wielką Księżnę Olgę (ur. d. 11-go września 1822 r.), córkę Najjaśniejszego Cesarza Mikołaja. Małżeństwo to pozostało bezdzietnem. Następca tronu jest przeto syn jego brata stryjczego Fryderyka, Wilhelm Karol Paweł Henryk Fryderyk, urodzony dnia 25-go lutego 1848-go r., ożeniony po raz pierwszy w r. 1877-ym z Marią księżniczką Waldeck, zmarłą w r. 1882-ym, z której urodził się syn, Ulryk, zmarły w szóstym miesiącu życia (1880) i żyjąca córka Paulina (ur. 10-go grudnia 1877 r.); po raz drugi d. 8-go kwietnia 1886-go r. z Karoliną księżniczką Schaumburg Lippe, urodzoną d. 10-go października 1864-go r.

WYSTAWA WĘGIERSKA.

Wiedeń 6-go października. (Tel. pr. Kur. War.)—Rząd węgierski oznajmił formalnie, że w r. 1895-ym z powodu tysiąclecia istnienia państwa węgierskiego urządzone będzie wystawa narodo wo-węgierska.

ZA WYKRYCIE ZBRODNIARZA.

Wiedeń 6-go października. (Tel. pr. K. W.)—Nagrodę za wykrycie sprawy zamachu na most pod Rosenthalem podniesiono do sumy 10,000 złr.

WYPADKI W RZYMIE.

Rzym 6-go października. (Tel. pr. K. W.)—Z inicjatywy stowarzyszenia wojskowego imienia króla Humberta dwadzieścia stowarzyszeń, otoczonych tłumem ludu, udało się do Panteonu, celem uczczenia znieważonego grobu Wiktora Emanuela. Wygłoszono patriotyczne mowy i złożono wieńce. Wczoraj panował już spokój w Rzymie.

Rzym 6-go października. (Tel. pryw. K. W.)—Król odpowiedział z Monzy na depeszę burmistrza rzymskiego, donoszącą o patriotycznych manifestacjach ludności, podziękowaniem za okazane przez rzymian przywiązanie do ojczyzny.

Wiedeń 6-go października. (Tel. pr. K. W.)—Koszt projektowanych przez rząd robót publicznych w Wiedniu (kolej miejska itd.) obliczono na 112 milj. złr.

Wiedeń 6-go października. (Tel. pr. K. W.)—Prezydent izby deputowanych, Smolka, objął urządowanie. (Otwarcie obu izb rady państwa nastąpi w d. 8-ym b. m.; przyp. red.)

Zagrzeb 6-go października. (Tel. pr. K. W.)—Na uroczeczenie przybyłych tu gości czeskich odbył się wczoraj bankiet. Wznoszono toasty na cześć dwóch twierdz słowiańskich w Austrii: czeskiej na północy i chorwackiej na południu.

Berlin 6-go października. (Tel. pr. K. War.)—Na wiecu stronnictwa wolnomyślnego w Hanowerze

Hintze domagał się wśród powszechnych oklasków skrócenia służby czynnej w armji do lat dwóch.

Berlin 6-go października. (Tel. pr. Kur. W.)—Półurzędowy komunikat zapowiada, że w przyszłorocznym budżecie wojskowym żądanym będzie kredyt znacznie wyższy na wyżywienie wojska.

Berlin 6-go października. (Tel. pr. K. W.)—Hamburger Nachrichten ostrzegają przed dopuszczeniem redemptorystów do Niemiec; byłby to bowiem pierwszy krok do powrotu jezuitów.

Haga 6-go października. (Tel. pr. Kur. W.)—Przybył tutaj król wicz włoski.

Sofja 6-go października. (Tel. pr. K. W.)—Książę Ferdynand zamieszkał na pewien czas w znanym klasztorze Rilo.

Buenos Ayres 6-go października. (Tel. pryw. K. W.)—Pomimo, że izby przyjęły ogromną większością ustawy o kursie przymusowym i o emisji nowych banknotów za sumę 45 milj., wśród ludności objawiła się przeciw tym ustawom silna opozycja. Zwolują się mityngi protestujące.

Berlin 6-go października. (Tel. pr. Kur. W.)—

Ruble w gotówce 213 60 (wczoraj 214.—)

Ruble na dostawę 212 75 (wczoraj 214.50)

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

— *Emigrantowi.*—Adresu nie mamy.
— *Panu F.*—Akt sprzedaży dóbr międzyrzeckich przez hr. Augustową Potocką hr. Andrzejowi Potockiemu sporządzony został w d. 19-ym kwietnia r. 1885-go przed rejentem Stanisławem Zawadzkim. Obecnie hr. Aug. P. zwołnia tylko hypotekę dóbr międzyrzeckich od obciążeń i rygorów, na jej rzecz zapisanych.
— *Panu W. Wad. w Kochowie.*—Wymienione przez sz. pana premjówki, według naszych informacji, nie zostały dotąd wylosowane.

GIEŁDA.

Warszawa d. 6-go października.

Z Berlina otrzymaliśmy dziś dość różnorodne szacowania, a mianowicie 213.75, 213.50, 213.25 i 213, co odpowiada kursom 46.80, 46.85, 46.90 i 46.95 bez kosztów, a nadesłane nadto depesze zaznaczały ciszę na giełdzie tamtejszej. Petersburg cenil Londyn z odbiorem natychmiastowym po rs. 9.42½ w zaofiarowaniu. Nasze zebranie rozpoczęło obroty kursem 46.82½ (równia 213.60 m. bez kosztów) za Berlin wplatowy i przy dość chętniej podaży waluty ze strony spekulacji obniżyło tę cenę do 46.70 (t. j. 214.10 m. za 100 rs.). Różnice tworzyły dziś 12½ kop. na korzyść rubli, a przy porównaniu wczorajszego końcowego kursu 25 kop. na korzyść Berlina. W dostawach robiono dziś dość dużo. Sprzedano dostawy z odbiorem codziennym względnie do woli kupującego do końca listopada r. b. po 47.15, 47.07½, 47, 46.95 46.92½ i 46.90, do d. 14-go listopada r. b. po 46.90, 46.85 i 46.82½ i do końca b. m. po 46.90, 46.85, 46.82½ i 46.80, a z odbiorem stałym w końcu listopada r. b. po 47, 46.95, 46.92½ i 46.90 i w końcu b. m. po 46.90, 46.85, 46.82½ i 46.80.

Waluty obce w średnim ruchu. Krótkim Berlinem obracano po 46.82½, 46.80, 46.75, 46.72½ i 46.70, przeważnie jednak po kursach 46.75 i 46.72½. Inne niemieckie krótkoterminowe miasta bankowe oddawano po 46.70 i 46.60. Londyn krótki brano po 9.45. Za Paryż krótki osiągnano, według ceduli 37.75, 37.70 i 37.52½. Wiedeń krótki nabywano po 81.50 i 81.45.

Wartość walut nie notowanych urzędownie: przekazy krótkie na Londyn 9.45½ i na Wiedeń 81.50.

W papierach obroty średnie, przy tendencji bez zmian. Żądano za listy likwidacyjne 97.90 i 97.60, względnie do wielkości odcinków, a otrzymano 97.40 za kilka t. s. rubli w sztukach po rs. 1000, oraz 97 za kilka tys. w sztukach drobnych. Wschodnie pożyczki w zaofiarowaniu nominalnem po 102 II-ej em., po 103.50 III-ej em. Zabrano kilka listów premjowych szlacheckich pełnoopłacalnych po 212.50. Za pożyczkę wewnętrzną 4% z roku 1887-go I-ej emisji chciano osiągnąć 96.25, a kupiono kilkanaście tys. po 96 i 96.15.

Listy zastawne ziemskie starano się umieścić po 101.— I s. i po 100.45 II, III, IV i V-ej s., a umieszczono kilkanaście tysięcy V-ej ser. po 100.25, 100.30, 100.35 i po 100.40. Listy zastawne miasta Warszawy ofiarowano po 102.25 I-ej s., po 102 II s., po 101.50 III-ej ser., i po 100.40 IV i V s., wzięto zaś kilkanaście tysięcy rubli V-ej s. po 100.05, 100.10, 100.15 i 100.20. W żądaniu notowano listy zastawne m. Łodzi po 99.50 I-ej s. i po 98.50 trzy następnie serie; nabyto kilka tys. III s. po 98.40. Ulokowano kilka tysięcy 6% listów zastawnych wileńskich po 100.75, oraz kilka tysięcy takichże listów 5% po 100.20.

Zapłacono za kilkanaście tysięcy rubli kuponów celnych rs. 1.52½, oraz za kilkanaście tysięcy marek w gotówce 46.87½, 46.85 i 46.75 przy żądaniu po rs. 1.53 za ku-

Kurs giełdy warszawskiej.

Dnia 6 października 1891 r.

Table with exchange rates for various currencies and securities, including London, Paris, and public papers.

Wartość kuponu: (po potrąceniu podatku skarbowego) Od Listów zas. ziemskich 5%, kop. 137 2/3...

Targi

NA PLACU WITKOWSKIEGO Dnia 6 października 1891 r.

Table listing market prices for various agricultural products like wheat, barley, and rye.

Z GUSTEM

w kroju i fasonach wykończone, gotowe ubiory męzkie, poleca Magazyn Wiedeński L. Koch...

Zapowiedź.

Podaje się do publicznej wiadomości, że: 1) Ludwik Wieczorek (Monteur), zamieszkały w Sierakówku...

Wyznaczono nagrody RS. 100

za znalezienie broszki, składającej się z brylantu i perły w środku...

DOM nowy, drewniany, blachą kryty, z ogrodem owocowym...

Skład fabryczny przy ul. Leszno 1

Advertisement for Eau de Cologne Supérieure by Brocard & Cie, featuring a bottle image and descriptive text.

4 Parcele budowlane, w Zakopanem, za bardzo przystępną cenę...

ZAKŁAD WYROBÓW FUTRZANYCH Ferdynanda Himml, Krakowskie-Przedmieście № 40...

Advertisement for Opony (Tires) by F. Biernath, Senatorska 31.

KASSY Roberta Bohlega, Nowy-Swiat № 34, SPEGJALNA FABRYKA nagrodzona medalami...

Advertisement for Cementu Portland by Stanisława Baumann, przy ulicy Elektoralnej № 7.

Do sprzedania za przystępną cenę używane: 1315 Faetony: Karety, Pielotki z budą i bez budy...

Lekcje Tańców udziela po domach i u siebie w różnych godzinach...

Cena rs. 6 znizona na rs. 3. LANGE F. A. Historia filozofii materialistycznej...

Chirurgicznych i Technicznych Wyrobów Gumowych odznaczona na wystawie przyrodniczo-lekarskiej...

A. Wodniakowskiego, dostawcy dla klinik i szpitali, członka Stowarzyszenia...

KALOSZE najlepsze i najtrwalsze po cenie 10 1/2 niżej...

Advertisement for Natural Acids (Octy Naturalne) by Ludwika Spiessa i Syna.

Ważne dla osób, pragnących zapewnić sobie byt niezależny. Specjalne Szkoły krojów, szycia i wykończania sukien...

Advertisement for the method of A. Gałeckiej for making dresses, including medals and a price of RS. 10.

Advertisement for TEATR ELDORADO, listing performances and the company W-ni L. Mierostawski & Comp.

Advertisement for Lokomobile o sile 25 koni, używana, lecz w zupełnie dobrym stanie...

Advertisement for Esterje (Woman's Life Cards) by ESTEJE.

FABRYKA OBIĆ PAPIEROWYCH I CERAT

pod firmą J. FRANASZEK,

posiada zawsze na składzie: Obicia papierowe najświetniejszych deseni i kolorów, w gatunkach od najtańszych aż do wspaniałych, imitujących materje złotem i srebrem przerabiane, które na żądanie i w kolorach podług materji meblowych wykonywają się.
 Fabryka zwraca uwagę, że do obić używa farb zupełnie dla zdrowia nie szkodliwych, za co na Wystawie Hygienicznej odznaczona została **Dyplomem Uznania**.
 Ceny stałe i umiarkowane, na żądanie wysyła się na prowincję zdolnych majstrów do wyklejania całych mieszkań. — Za akuratne wykończenie robót poręcza się.
 Próby na każde zapotrzebowanie franco i gratis. — Wielki wybór Cerat i Rolet.
Główny Skład w Warszawie, Krakowskie-Przedmieście № 15. 797r

BADENSKIE WINOGRONA

codziennie świeże, poleca Handel
 Win i Delikatesów 1873
L. WRÓBEL,
 Krakowskie-Przedmieście 25.

Dla Szan. Dam!!

Skład oraz pracownia okryć damskich, pod zarządem męskiego prowizora, znanego z doskonałego kroju **K. Mantey**, Świętokrzyszka 8, I-sze piętro.
NA SKŁADZIE:
 staniki trykotowe oraz żakietki i okrycia jesienne. 1831

ESSENCJA OCTOWA

czyli Ocet skoncentrowany

FABRYK

Krell & Co w Grodzisku,
G. Ottmann & Co w Środuli,

znany za najlepszy przez wiele powag lekarskich, zawiera 80% czystego kwasu octowego. Przez prostą domieszkę wody, otrzymuje się z jednej butelki essencji 40 równaj wielkości butelek najlepszego octu stołowego lub 20 butelek mocnego octu do marynat.
 Ocet ten nie zawiera żadnych części składowych, wywołujących fermentację i dla tego też nie mętnieje i lepiej niż każdy inny nadaje się do marynat.
 Kontrolę mocy i czystości wyrobów wspomnianych fabryk, uskuteczniają stale Profesor **N. Milicer**, zawiadujący Pracownią Chemiczną, Muzeum Przemysłu i Rolnictwa i Doktor **Aleksander M. Weinberg**.
 Sprzedaż detaliczna we wszystkich składach aptecznych, kolonialnych, sklepach spożywczych etc.

Sprzedaż hurtowa u Franciszka Fuchsa i Synów,
 Warszawa, Miodowa № 16. 1360

Przeniesiony Kantor

F. ŁAPIŃSKIEGO,

z ulicy Jerozolimskiej № 63, na ulicę Marszałkowską № 101 (róg Jerozolimskiej, dom L. Marconiego).
 Najdawniejszy, 27 lat egzystujący handel **Węglem i Drzewem**.
 Kantor otwarty od godziny 8-ej rano do godziny 7-ej wieczór. 1496r
 Skład ulica Towarowa № 2, otwarty od godziny 6-ej rano do godziny 7-ej wieczór.

Telefony. **F. ŁAPIŃSKI.**

KALOSZE GUMOWE

ROSSYJSKO-AMERYKAŃSKIEGO

TOWARZYSTWA WYROBÓW GUMOWYCH

w Petersburgu,
 reprezentowanych przez firmę

Ch. Lurie i Sz. Gurjan,

Rymarska Nr 12, dom Br. Lesser.

UWAGA. Prosimy o zwrócenie uwagi na 2 HERBY PAŃSTWA oraz TROJKĄT, gdyż kalosze z podobnymi znakami lecz bez herbu państwa i trójkąta, pochodzą z innych fabryk nie zaś z fabryki Petersburskiej. 1546R

Zarząd Towarzystwa Drogi Żelaznej Iwangrodzko-Dąbrowskiej,

podaje niniejszem do wiadomości, że dla eksploatacji tejże drogi potrzebne będą w 1892 roku następujące przedmioty:

- 1) Drzewo opałowe, 2) Węgiel kamienny, 3) Węgiel kowalski i koks, 4) Węgiel drzewny, 5) Oleje mineralne i łój mineralny, 6) Łój zwierzęcy, 7) Świece stearynowe, 8) Nafta kaukazka, 9) Olej rzepakowy, 10) Knoty do lamp i bawełna do maźnic, 11) Relsy stalowe, 12) Sruby z mutrami do relsów, 13) Haki do relsów, 14) Łasze i podkładki, 15) Zwrotnice (nowego typu), 16) Rozjazdy (starego typu), oraz ich części składowe, 17) Podkłady zwyczajne, 18) Podkłady rozjazdowe, 19) Bandaże stalowe, 20) Kłody drewniane do hamulców, 21) Żelazo, 22) Miedź w blokach, 23) Miedź kwadratowa, okrągła i w arkuszach, 24) Stal Bessemerowska i resorowa, 25) Cyna, 26) Rury żelazne, 27) Rury i drut miedziany, 28) Plomby ołowiane, 29) Nity, mutry i szuby, 30) Odlewy żelazne, 31) Drut żelazny, stalowy i haki telegraficzne, 32) Gwoździe, hołszruby i szplinty, 33) Żelaztwa do okien, drzwi i pieców, 34) Antymon, 35) Blacha stalowa, żelazna i ołowiana, 36) Ołów i cynk w blokach i cynk w arkuszach, 37) Bremery, krążki i rezerwoary blaszane do lamp, 38) Świdry, żelazka do heblów i t. p. przedmioty, 39) Siatki żelazne, tygły, łańcuchy, szajby, 40) Słupy telegraficzne, 41) Drzewo budulcowe, 42) Drzewo warsztatowe, 43) Wyroby drewniane z wyjątkiem łopat i koszy, 44) Łopaty, 45) Kosze, 46) Kamień, 47) Cegła ogniotrwała i cement, 48) Wapno, 49) Kafle, 50) Tektura dachowa i smoła asfaltowa, 51) Worki używane, 52) Utrecht do kanap wagonowych, 53) Flagi sygnałowe, 54) Odpadki bawełniane, 55) Len i pakuły, 56) Ścierki i bielizna, 57) Wojłok, 58) Cerata, 59) Wyroby powroznicze, 60) Skóry i rzemienie, 61) Wyroby gumowe i węże parciane, 62) Szkło i wyroby szklane, 63) Izolatory, 64) Farby, 65) Lakiery i politura, 66) Pokost i oleje konopny i lnia ny, 67) Terpentyna, 68) Smoła gazowa, 69) Włos koński, 70) Gąbki, 71) Chodniki sznurkowe, 72) Pędzle i szczotki, 73) Chemikalja, 74) Taśma telegraficzna, 75) Mydło zwyczajne w kawalkach i szare w beczkach, 76) Pakunek amerykański, 77) Druki wraz z papierem i robotą introligatorską, 78) Koperty, 79) Materjały rysunkowe, 80) Farba telegraficzna i do stempli, 81) Umundurowanie, 82) Ciepłe ubranie, 83) Czapki, 84) Obuwie, 85) Pilniki.

Warunki techniczne i ogólne warunki dostawy, jak również szematata deklaracji, mogą być przejrane codziennie z wyjątkiem dni świątecznych i galowych w lokalu Zarządu Towarzystwa (Warszawa, ulica Królewska Nr 35), w zwykłych biurowych godzinach.

Życzący podjąć się którejkolwiek z wyżej pomienionych dostaw, zechcą złożyć najpóźniej w dniu 14 (26) Października na ręce Naczelnika Kancelarii Zarządu opieczetowaną deklarację na odpowiednim blankiecie, z napisem na kopercie: „Deklaracja na dostawę (tu wymienić przedmiot i Nr dostawy) dla drogi żelaznej Iwangrodzko-Dąbrowskiej na rok 1892“ wraz z kwitem Kassy głównej Towarzystwa, lub Kassy Zarządu drogi w Radomiu, na wniesioną kaucję w wysokości wskazanej w warunkach dostawy.

Kaucję będą przyjmowane tylko do d. 12 (24) Paździer. włącznie.

Deklaracje osób, które nie złożyły żądanej kaucji, lub nie podpisały warunków dostawy, rozpatrywane nie będą.

Rozpieczętowanie deklaracji nastąpi w dniu 16 (28) Października 1891 roku o godzinie 1-iej po południu, przy czem mogą być obecni pp. deklarujący się podjęcia dostaw.

Zarząd drogi zastrzega sobie swobodny wybór między deklaramtami.

Warszawa, 23 Września (5 Października) 1891 roku. 1619r

Warszawska Fabryka Pluszu
Jakóba Rothstadt,
 Świętojerska Nr 36,
 poleca Plusze gładkie i w desenie, zwracając uwagę na jeden lekki i cienki gatunek, nie ustępujący w niczem zagranicznemu i mogący służyć na pokrycia futer. 1583R

ALUMINIUM (Glin),
 czyste Aluminium i Aluminium-bronz, blacha, drut,
 rury i klucze,
 u **W. Seela, Erywańska № 10, w Warszawie.**
Aluminium Industrie Actiengesellschaft
 w Neuhausen (Szwajcaria). 1351

MAGAZYN BŁAWATNY POD FIRMĄ RUSSKA MANUFAKTURA

Krakowskie-Przedmieście № 7,

poleca w wielkim wyborze, po cenach bardzo niskich:

Woolny na suknie spacerowe, arszyn od 55 kop.

Woolny na pokrycia futer, arszyn od rs. 2.

Jedwabie, Plusze, Aksamity, Atlasy.

Flanele, Barchany, materiały podszewkowe oraz wszelkie wyroby bawełniane

Płótna i Bieliznę stołową z Jarosławskich i Kostromskich fabryk. 1556R

Nauka i wychowanie.

A) Zakład froeblovski Heleny Borowskiej.
 Mekotowska 55. 28487

Angielka wykształcona, z Londynu, ma kilka godzin wolnych, szuka także lekcji za obiad. Włodzimierska 2, mieszkania 5. 2829r

Adres biura rekomendacji nauczycieli, nauczycielek i bon Anny Damerau, Krakowskie-Przedmieście № 39, wprost Saskiego placu. 29167

Gimnastyka dla dzieci w godzinach popołudniowych w zakładzie froeblovskim. Zielna 11, udziela p. Kiersnowska. 2860r

Język niemiecki pragnie pobierać handlowo, w godzinach wieczornych. — Głównie konwersacji i korespondencji. — Oferty proszę składać w kantorze tegoż pisma pod „Język niemiecki”. 28978

Konwersacja francuzka, niemiecka dla panienek i chłopców. Nowy-Swiat 46, mieszkania 16. 2691r

Lekcje muzyki udziela nauczycielka dyplomowana. Bracka 9, m. 3, od 11-ej do 3-iej przyjmuję zamówienia. 29212

Lekcje muzyki i teorii, świadectwo konserwatorium. Starsze wyuczam ułatwionym sposobem. Długa 18, m. 17. 2835r

Młoda niemka z francuzkim, dyplomowana, daje lekcji i konwersacji, buchalterji i korespondencji handlowej, także u siebie. Złota 16, m. 16, od 2-3-iej i 6 1/2-8-iej. 25995

Nauczycielka bona potrzebna na stałe w Warszawie, do udzielania korepetycji uczennicom klasy trzeciej, oraz zaopiekowania się młodszymi dziećmi. Znajomość muzyki lub francuzkiego daje pierwszeństwo. Wynagrodzenie od 15 do 25 rs. miesięcznie, oraz całkowite utrzymanie. Bieg życia złożyć w Kurjerze pod A. G. 29129

Na demi-placę potrzebna paniemka średnio wykształcona, za mieszkanie i życie. Mazowiecka 20, m. 2. 29199

Na patenta nauczycielskie i do gimnazjum przysposobiam. Chmielna 33-13. 29192

Nauczycielka muzyki, posiadająca świadectwo konserwatorium, udziela lekcji w domu i na mieście. Żorawia № 45, mieszkania 8. 29147

Nauczycielka z kilkoletnią praktyką, posiadająca przedmioty klasyczne: ruski, niemiecki, francuzki z konwersacją i muzyką, poszukuje miejsca. Świętokrzyska 44, 9. 29189

Nauczycielka z patentem poszukuje lekcji, korepetycji. Wspólna 20, m. 36. 29142

Nauczycielka z patentem konserwatorium, udziela lekcji muzyki na mieście i u siebie. Miedziana № 1, m. 6. 29096

Niemki bony potrzebne, dostaną posady. Nasjna 2. Biuro nauczycielskie Dąbrowskiej. 28724

Niemka wykształcona posiadająca francuzki poszukuje lekcji. Wspólna 9, m. 10. 28714

Nauczycielka gimnazystka poszukuje korepetycji, przygotowania, lekcji języków, muzyki, robót. Długa 6-7. 28858

Osoba posiadająca języki: francuzki gruntdownie z konwersacją, niemiecki i ruski wykładowo, przedmioty klasyczne, poszukuje lekcji na godziny. Wiadomość: biuro schronienia nauczycielek, Królewska 37. 27625

Ósmioletniej paniemki poszukuje do nauki ze swoją córeczką. Wiadomość: Piękna 15, u właścicielki domu. 29135

Potrzebna niedroga rodowita francuzka, wieczorem od 7-iej do 10-iej. Bednarska 26, mieszkania 11. 29060

Paryżanka wykształcona udziela lekcji konwersacji, mogą być zbiorowo po rs. 3 miesięcznie. Marjensztadt № 1, m. 10. 28765

Potrzebna nauczycielka na demi-placę, z konwersacją języka niemieckiego, wyższą muzyką i naukami klasycznymi. Krochmalna № 45, m. 2, od 3-iej do 6-iej. 29156

Paniemka z konserwatorium udziela lekcji muzyki za przystępną cenę. Zastać można od 1-iej do 4-iej. Ulica Leszczyńska № 9, mieszkania 21. 29148

Potrzebna nauczycielka do dwunastoletniej paniemki. Muzyka wymagalna. Erywańska 3. Muśnicka. 29203

Realista klasy szóstej, tania udziela korepetycji. Świętokrzyska 11, m. 4. 29239

Student ruski, sumienny i doświadczony skorepetytor, poszukuje lekcji lub korepetycji. Marszałkowska 68-7. 29253

Szkoła kroju systemem Wortha Skwareckiej, Plac św. Aleksandra № 14. Kurs kroju sukien damskich i dziecięcych rs. 10. 28987

Student na ukończeniu, wieloletni praktyk, bez utrzymania, poszukuje lekcji lub korepetycji. Nowy-Swiat 7-28. 2841r

Student uniwersytetu, doświadczony korepetytor, poszukuje lekcji lub korepetycji. — Sewerynow 5, m. 5, od 4-5-iej i 6-7-iej. 28929

Student uniwersytetu poszukuje kondycji na wyjazd. Wiadomość: Krucza № 31, m. 43, od 3 do 4-iej po południu. 2842r

Student matematyk poszukuje lekcji lub korepetycji. Krucza 40, m. 16. 2841r

Student uniwersytetu, doświadczony korepetytor, poszukuje lekcji lub korepetycji. Chmielna 14, mieszkania 20. 2839r

Student uniwersytetu poszukuje lekcji lub korepetycji. Smolna 9, m. 8. Sub „Niezamożnemu”. 2857r

Student uniwersytetu, sumienny i doświadczony korepetytor, poszukuje lekcji lub korepetycji. Graniczna 10, m. 4. Sub „Studentowi”. 2856r

Student uniwersytetu, posiadający niemiecki, stania udziela lekcji za pieniądze lub obiady. Złota 39, m. 48. 2859r

Student uniwersytetu poszukuje lekcji lub korepetycji. Oferty uprasza się składać do Kurjera Warsz. pod „Pauperi”. 2858

Student uniwersytetu, doświadczony korepetytor, poszukuje lekcji lub korepetycji. Zgoda 4, m. 2, u stróża. 2855r

Zielna 11. W zakładzie Zofji Garbowskiej praktyczny kurs metody froeblovskiej dla dorosłych. 2850r

Zakład Froeblovski Marji Keller, Senatorowska № 11, dawny dom Roezlera. Po południu oddzielne lekcje gimnastyki. 27686

Zakład froeblovski Matyldy Zawrockiej, Elektoralna № 30, przyjmuje dzieci od lat 3-ich do 9-ciu. Zapisy codziennie od 12-tej do 5-tej. 2543r

Doniesienia osobiste.

Człowiek młody, lat 30, katolik, prawy i dobrej opinji, nie brzydki, cieszący się sympatją znajomych, a pracujący w dobrze procentującej specjalności stery naukowo-handlowej, stosujący się, lecz w rzeczywistości daleki od przesądów towarzyskich, a chcący uniknąć częstokroć dla obu stron niewyraźnej roli konkurenta, pragnie tym sposobem poznać osobę w celu ożenienia się. Szanowne refleksantki, bez różnicy pochodzenia, wdowy lub panny do 25 lat, osoby przyjemnej powierzchowności, odpowiednich poglądów i wartości, które skutkiem inteligencji pozbyły się przesądu, a mogą rozporządzać kapitałem nie mniej kilkunastu tysięcy rubli, zechcą łaskawie składać oferty swe (z nadmienieniem sposobu porozumienia się) poste-restante dla O. K. K., którego prawosć daje wszelką gwarancję dyskrecji. O wysłaniu listu zawiadomić w Kurjerze. 28219

Dla „Uśmiechniętej” list na pocztę. 29077

Dla „Uśmiechniętej” list na pocztę. 29216

Dla „Uśmiechniętej” list na pocztę od „Boż...” 29089

List dla „Wiesława” od Heleny z Wyszkowa Lna pocztę. 29038

„Olenka” i „Olenka II” czy otrzymały listy „Od „Babinicza” i czy odpowiedź wysłana? 29109

Kosady i praca.

a) Poszukiwana.

Agronom wykwalifikowany, zarządzający przez czas dłuższy większymi majątkami, mający chlubne świadectwa i mogący dostarczyć poważnych rekomendacji od ludzi znanych w kraju, poszukuje miejsca. Oferty: Chełm Lubelski poste-restante pod literami N, N. 29149

Buchalter zdolny poszukuje zajęcia na gośdiny. Oferty pod „Zajęcie” przyjmują Kurjer. 28753

Do umieszczenia zaraz bona szwajcarka, dziesięć przybyła. Niecała 12, m. 30, od 4-iej do 6-iej. 29250

Dystylator odpowiednio wykwalifikowany poszukuje posady. Łaskawe oferty składać: ulica Chłodna № 2, w składzie farb W-go Bielskiego. 29176

Francuzka ma 1 godzinę za obiad. Świętokrzyska 25, m. 19. 29164

Inteligentna młoda osoba, władająca językami, z muzyką, życzy miejsca do zajęcia się domem i towarzystwa. Oferty: Kurjer dla „Henrjety”. 29181

Litwinka z poważnymi rekomendacjami poszukuje miejsca gospodyni. Oferty przyjmują Kurjer Warsz. dla „Anna”. 29087

Majster strycharski poszukuje miejsca. — Urządzi swoim kosztem maszynę konną do wyrabiania cegły. Można donieść listownie, przez Garbatkę w Policznym, Jabłoński. 29143

Małżeństwo bezdzietne poszukuje mieszkania za usługę, z gotowaniem. Śliska № 12, miesz. 16. 29140

Niemka wykształcona i bardzo sumienna poszukuje zajęcia na godziny. Łaskawe oferty pod L. L. № 90. 29009

Niemka wykształcona ma kilka godzin wolnych. Hoża 20-6. 29243

Niemka wykształcona, ma kilka godzin wolnych. Ul. Piękna № 30, m. 3. 28414

Osoba poszukuje miejsca do zycia do domu prywatnego i zamożnego. Oferty przyjmują Kurjer dla W. W. za 564. 28828

Osoba skromnych wymagań, umiejąca szyc, poszukuje posady za gospodynię. Oferty przyjmują Kurjer Warszawski dla „Konstancji”. 28793

Ogrodnika żonatego, pilnego, z dobrymi świadectwami, którego żona (rodowita francuzka) może się zająć wychowaniem dzieci, rekomendować może zaraz M. Pracki, nauczyciel szkoły ogrodniczej. Ulica Koszykowa № 41. 28988

Osoba znająca krawiecczynę, znaczenie bielizny, robótki ręczne, gospodarstwo, poszukuje zajęcia, ze świadectwami. Grzybowska № 11. 29110

Ogrodnik, kawaler, lat 27, kończył praktykę po dużych ogrodach, poszukuje posady od 1-go listopada lub zaraz. Uprasza o oferty: Krakowskie-Przedmieście № 54, m. 5, Walentemu Glanc, ogrodnikowi. 29209

Osoba uzdolniona w kroju i szyciu poszukuje posady na wyjazd, w magazynie lub też prywatnie. Ul. Bednarska № 9, m. 15. 29201

Ogrodnik z dobrymi świadectwami i z dobrą gwarancją poszukuje posady lub dzierżawy, albo za utrzymanie porządków i całego ogrodu, na przystępnych warunkach dla właściciela, jak i ogrodnika. Uprasza o złożenie ofert w kantorze Kurjera Warszawskiego pod literami W. K. № 420. 29101

Osoba inteligentna, posiadająca języki, poszukuje pracy tu lub na wyjazd. Leczno № 53, miesz. 18. 29081

Osoba młoda, z porządnej rodziny, poszukuje miejsca do wyręczania pani domu lub do sklepu piekarskiego albo macznego. Adresować: Biuro ogłoszeń, ulica Senatorska 26, M. P. P. 2835r

Paniemka z inteligentnej rodziny, zdolna hafciarka, poszukuje miejsca do haftu na wyjazd lub w Warszawie. Adres: Marszałkowska № 95, mieszkania 40, lub zostawić ofertę u stróża. 29225

Panna znająca języki: polski, francuzki, niemiecki i ruski, poszukuje zajęcia kasjerki w większym sklepie. Poręczenie osób odpowiedzialnych. Oferty przyjmują Kurjer pod lit U. W. 29152

Panna znająca krój i krawiecczynę poszukuje zajęcia prywatnie. Graniczna 14, mieszkania 16. 29099

